

Η δύναμη της φαντασίας

για την Ειρήνη

Ήσουν ονειροπόλα
είχες τη δύναμη της φαντασίας...

Στα τρυφερά σου χρόνια
πριν την επάρατη αρρώστια
χόρευες με κέφι
κι ονειρευόσουν τη ζωή στο χωριό
πως θα έστηνες τον αργαλειό,
πως θα φρόντιζες τον κήπο και τα ζώα.

Σαν εξωτικό λουλούδι
ο νους σου ευδοκίμούσε
στην έρημο του κορμιού σου
λουζόταν στο φως του ήλιου
στο φως του φεγγαριού
απορροφώντας την ουσία της ζωής.

Η σκλήρυνση κατά πλάκας
ρήμαξε το άγουρο κι όμορφο σώμα σου
όμως δεν μπόρεσε να σου σκλαβώσει τη διάνοια
κι ο νους σου πετούσε αναζητώντας το νόημα της ζωής.
Αφοσιώθηκες στις τέχνες
ζωγράφισες, έφτιαξες γλυπτά, έγραψες ποίηση,
συνέθεσες τραγούδια.
Αφοσιώθηκες στις μελέτες
εξερευνώντας τις γνώσεις
μελετώντας την αιώνια ερώτηση:
Ποια είμαι εγώ; Ποιοι είν' οι προγονοί μου;
Ποιος είναι ο κόσμος μου;

«Το ήξερες ότι οι Νεάντερταλ δεν αφανίστηκαν;»
με ρώτησες πρόσφατα.
Στις Αρχαιολογικές σου μελέτες
είχες ανακαλύψει ότι είμαστε απόγονοι
κι από τους δύο, Νεάντερταλ και Homo Sapiens.

Έτσι σαν αληθινή φιλόσοφος
καθόριζες συζητήσεις υψηλών ιδεών

πάνω από τον δικό σου πόνο,
πάνω από τα δικά σου βάσανα
πάνω από την καθημερινότητα.

Αγαπημένη μου Ειρήνη
λαμπερό μου αστέρι
στα λιγοστά χρόνια της ζωής σου.
Το γενναίο σου πνεύμα
θα φωτίζει για πάντα τη μνήμη σου.

Γιώτα Κριλή